F° nr.:

Repertoriumnummer **26/**	
Griffienummer **26/**	
Rolnummer **24/1443/A**	
Datum van uitspraak **27 februari 2026**	

Uitgifte

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

Rechtsmiddelen

VERZET aangetekend op:

AR-nr.:

HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op:

Rolnummer hof:

☑ Niet aan te bieden aan de ontvanger
☐ DABS ja
☑ DABS neen
☐ OM

Betekend bij exploot van Gdw.:

te

dd°

Uittreksel afgeleverd op

Aan BS

rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen

sectie familie- en jeugdrechtbank

vonnis

Aangeboden op
te ANTWERPEN

Niet te registreren
De e.a. Inspecteur

Kamer AF1

Inzake:

geboren te Benghazi (Libya) op en wonende te
met rijksregisternummer RRN:

geboren te Gaza op en wonende te
met rijksregisternummer RRN:
- Beiden in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger over de minderjarige geboren op .../2023 te

eisende partijen
- beiden in persoon aanwezig en bijgestaan ter zitting door mr. El Mouden Ilias loco mr. WOLSEY JULIEN te 1060 BRUSSEL 6, Verbindingslaan 27

TEGEN:

AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND VAN ANTWERPEN DISTRICT ANTWERPEN
Met kantoren te 2018 ANTWERPEN 1, Mechelsesteenweg 216, met KBO- nummer: 0207.500.123

verwerende partij
- vertegenwoordigd ter zitting door mr. DAL MURIEL te 2000 ANTWERPEN, Edward Pecherstraat 34-36.

* * * * *

De rechtbank heeft, ondermeer, kennis genomen van:
- de gedinginleidende akte van 5 april 2024, ingeschreven ter griffie op 11 april 2024;
- de synthesebesluiten namens eisers, neergelegd op 22 september 2025;
- de synthesebesluiten namens verweerder, neergelegd op 31 oktober 2025;
- de inventaris van de stukken van partijen.

Gelet op de artt. 2, 34, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

De partijen werden gehoord in hun middelen en besluiten, ontwikkeld in de Nederlandse taal ter terechtzitting van 23 januari 2026.

Het OM werd gehoord in het mondeling advies, bij monde van S. Vandromme, eerste substituut procureur des Konings, waarop partijen hebben gerepliceerd.

I. Situering van het geschil

Eisers stellen de vordering als ouders van hun minderjarige zoon,
, geboren op 2023 in

De moeder is geboren in Gaza en beschikt over een geboorteakte met vermelding van de Palestijnse nationaliteit van de ouders en een Palestijns paspoort en ID en heeft volgens een attest van de Palestijnse missie in Brussel de Palestijnse nationaliteit.

De vader is geboren in Libië en wordt volgens attestering van de Libische ambassade beschouwd als van Palestijnse origine, hetgeen ook geattesteerd werd door de Palestijnse missie in Brussel.

Op 22 februari 2024 bracht de ambtenaar van burgerlijke stand van Stad Antwerpen, district Antwerpen (verweerder) ter kennis aan de ouders dat geen Belgische nationaliteit kon worden toegekend aan het in België geboren kind omdat de voorwaarden van artikel 10§1 WBN niet vervuld waren.

Er werd verwezen naar de mogelijkheden een Palestijns paspoort en nationaliteit te bekomen voor het kind geboren uit Palestijnse ouders.

II. Vorderingen

1.
Eisers vorderen dat gezegd zou worden voor recht dat Belg is krachtens artikel 10 WBN en in de Belgische registers dient opgenomen te worden met de Belgische nationaliteit.

Zij vorderen dat verweerder veroordeeld zou worden tot de kosten van het geding, met een rechtsplegingsvergoeding die zij begroten op 1.883,72 euro.

Indien zij veroordeeld zouden worden tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding vorderen zij dat deze beperkt zou worden tot het minimumbedrag.

2.
Verweerder besluit tot de ongegrondheid van de vordering van eisers.

Hij vordert dat eisers veroordeeld zouden worden tot betaling van de kosten van het geding, met een rechtsplegingsvergoeding van 1.883,72 euro.

III. Beoordeling

A. Wettelijk kader

1.
Artikel 10 WBN luidt actueel:

"§ 1
Belg is het kind geboren in België en dat, op gelijk welk ogenblik voor de leeftijd van achttien jaar of voor de ontvoogding voor die leeftijd, geen andere nationaliteit bezit.

Het eerste lid zal evenwel niet van toepassing zijn indien het kind een andere nationaliteit kan verkrijgen, mits zijn wettelijke vertegenwoordiger(s) administratieve handelingen verrichten bij de diplomatieke of consulaire overheden van het land van de ouders of van één van hen.

De wettelijke vertegenwoordiger van het kind zendt alle nuttige stukken waarover hij beschikt over aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar het kind geboren is. In geval van twijfel over het ontbreken van nationaliteit van het kind, vraagt de ambtenaar van de burgerlijke stand het advies van de procureur des Konings. In dat geval zendt hij hem een afschrift van het dossier. Het advies wordt op korte termijn verstrekt door de procureur des Konings."

Eisers hebben in het kader daarvan een attest voorgelegd van de Palestijnse missie in Brussel van 4 januari 2024 waarin geattesteerd werd dat X de Palestijnse nationaliteit niet kan bekomen zonder ter plaatse te gaan (zie verder).

De geloofwaardigheid van dit attest werd door de ambtenaar in twijfel getrokken in de bestreden beslissing van 22 februari 2024.

B. Bezit van de Palestijnse nationaliteit/ mogelijkheid tot het bekomen van de Palestijnse nationaliteit voor het kind

1.
Nationaliteit is de rechtsband die een individu met een **Staat** verbindt.

Voor wat betreft het vraagstuk of Palestina als Staat te beschouwen is, kan de rechtbank verwijzen naar en zich aansluiten bij de uitvoerige rechtspraak die voorhanden is inzake de problematiek van staatloosheid van Palestijnse onderdanen.

Overeenkomstig de criteria van de Montevideoconferentie van 26 december 1933 is sprake van een Staat bij aanwezigheid van de volgende elementen:
- een bevolking;
- een bepaald grondgebied;
- een autoriteit die daadwerkelijk gezag uitoefent;
- en die betrekkingen met andere staten kan aangaan.

De Palestijnse staat met een Palestijnse bevolking heeft als grondgebied Gaza, de Westbank en Oost-Jeruzalem en de Palestijnse Autoriteit als staatsgezag, met diplomatieke vertegenwoordiging in derde-landen en bij de VN.

Terzake kan verwezen worden naar de toetsing van deze criteria in de bestaande rechtspraak, waarbij de vraag naar erkenning van de Staat Palestina door België in essentie niet doorslaggevend is.
(zie bv Cass. 18 februari 2019, www.juportal.be; C. 18.0400N; Cass. 19 november 2021, www.juportal.be, C.21.0095N; C. Van Thillo: " Palestijn: wel of niet staatloos? De verenigbaarheid van de Belgische rechtspraak met het Staatloosheidsverdrag van 1954", RW 2022-2023, 1083, met een schets van de evolutie in de rechtspraak).

Naar het oordeel van de rechtbank doet de ernstige escalatie van het conflict op een gedeelte van het grondgebied (Gaza) sedert 7 oktober 2023 niets af aan de vaststelling dat Palestina als Staat moet blijven beschouwd worden.

Hoewel niet determinerend, heeft de Belgische overheid sedertdien ook stappen gezet in de richting van een voorwaardelijke erkenning van de Palestijnse staat.

2.
Voormelde rechtspraak kadert evenwel enkel in verzoeken van personen van Palestijnse origine om erkend te worden als staatloos onder het Staatlozenverdrag van 1954.

De vraag die in deze aan de orde is, is evenwel of een kind dat geboren wordt op Belgisch grondgebied uit ouders van Palestijnse origine de **Palestijnse nationaliteit** heeft, automatisch dan wel deze kan verwerven door administratieve handelingen bij de diplomatieke of consulaire overheden.

Dit hangt samen met de vraag naar:
- het bestaan, de inhoud en de draagwijdte van de Palestijnse nationaliteitswetgeving;
- de mogelijkheden voor de ouders om de nationaliteit te bekomen voor hun in België geboren kind, op afstand.

Het doel van artikel 10 WBN is een situatie van staatloosheid te vermijden van een in België geboren kind.

Enkel wanneer zonder enige twijfel aangenomen kan worden dat het kind een vreemde nationaliteit heeft of kan verkrijgen via de diplomatieke vertegenwoordiging, kan de Belgische nationaliteit ontzegd worden.

3.
De eerste vaststelling is daarbij dat er geen officiële geschreven Palestijnse nationaliteitswetgeving voorligt, zoals het OM ook aanhaalt in het advies.

Er moet dus teruggegrepen worden naar een geheel aan teksten, die geen eigenlijke nationaliteitswetgeving zijn en de info die kan bekomen worden van de Palestijnse missie bij de EU, België en Luxemburg, gevestigd in Brussel.

Wat dit betreft liggen diverse attesten van de Palestijnse missie voor:
- in een attest van 27 juli 2023 attesteerde de Palestijns missie in Brussel dat een kind geboren uit een Palestijnse vader en een Palestijnse moeder Palestijn is;
- in januari 2024 leverde de Palestijnse missie een attest af waarin gesteld werd dat een kind van Palestijnse ouders dat in België geboren is, niet automatisch de Palestijnse nationaliteit heeft en deze kan verkrijgen door naar de bezette Palestijnse gebieden te gaan voor inschrijving in het Palestijns register van burgerlijke stand;
- in juni 2024 werd vervolgens een attest afgeleverd dat een in België geboren kind van Palestijnse ouders niet de Palestijnse nationaliteit bezit.

(zie de attesten in het stukkenbundel van het OM).

Voor Amir individueel werd op 4 januari 2024 en later op 1 mei 2024 een attest afgeleverd waarop werd geattesteerd dat hij niet de Palestijnse nationaliteit heeft.

In de verduidelijkende nota wordt, samengevat, weergegeven dat:
- er geen enkele wet is die het verwerven van de Palestijnse nationaliteit voor de bezette Palestijnse gebieden regelt;
- de Palestijnse identiteitskaarten die Israël aflevert aan Palestijnse burgers enkel beschouwd wordt als een tijdelijke verblijfskaart en niet als een identiteitskaart alsdusdanig;
- Palestijns paspoort en identiteit niet worden beschouwd als een nationaliteit maar afgeleverd worden conform de Olso-akkoorden als reisdocumenten;
- registratie in de bevolkingsregisters afhankelijk is van Israël en de missie dus geen pasgeborenen kan registeren of toevoegen;
- de Israëlische bezetter eist dat kinderen die buiten de bezette gebieden geboren zijn, zich naar het grondgebied begeven voor registratie;
- uitgegeven documenten van de Palestijnse autoriteit geen nationaliteit toekennen maar enkel origine weergeven.

Het OM wijst erop dat de attesten van de Palestijnse missie wijzigingen ondergingen nadat op grote schaal beslist werd om de nationaliteit van de betrokken kinderen geboren uit Palestijnse ouders in België in te trekken.

Het blijkt inderdaad dat aanvankelijk quasi automatisch de Belgische nationaliteit werd toegekend bij geboorte, maar een beleidswijziging ontstond na bijkomende informatie die DVZ aanleverde en waardoor vanaf aan bepaald ogenblik aan kinderen uit Palestijnse ouders niet meer automatisch de Belgische nationaliteit werd toegekend op basis van artikel 10 § 1 WBN.

DVZ hield bij deze aanbeveling rekening met de rechtspraak inzake staatloosheid en het algemene eerste attest van de Palestijnse missie dat een kind van Palestijnse vader en moeder ook de Palestijnse nationaliteit had.

De vaststelling is evenwel dat dit eerste attest ongenuanceerd is en niet aangeeft op welke wijze een kind dat in België geboren is aanspraak moet formuleren op de Palestijnse nationaliteit en welke formaliteiten vervuld moeten worden, niet enkel om een genummerd paspoort te bekomen maar bovendien ook de bevestiging van de status als Palestijns staatsburger.

In dat opzicht zijn de latere attesten van de missie verhelderend en de rechtbank zou zich kunnen aansluiten bij de twijfel die de ambtenaar en het OM uiten omtrent de betrouwbaarheid van de evoluerende attesten, indien duidelijke stukken of elementen voorlagen die het tegendeel aannemelijk maken.

De vaststelling is evenwel dat geen enkele tekst voorhanden is op grond waarvan met zekerheid kan gesteld worden dat een in België geboren kind van Palestijnse ouders automatisch de Palestijnse nationaliteit heeft.

4.
Verder moet in het kader van artikel 10 WBN enkel en alleen nagegaan worden of via administratieve handelingen bij diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging de ouders de nationaliteit voor hun kind kunnen bekomen.

Uit de meest recente info van de Palestijnse missie en de Cedoca COI Focus bij het CGVS, met verwijzing naar de info van het Belgisch consulaat generaal in Jeruzalem, blijkt dat ter plaatse dient gegaan te worden, hetgeen niet alleen een onmenselijke eis zou zijn ten aanzien van de Palestijnse ouders met een jong kind, maar bovendien niet mogelijk is gezien hun status als vluchteling.

Artikel 10 WBN zou de voorwaarde van het ter plaatse gaan ook niet verantwoorden, er is enkel sprake van administratieve handelingen op afstand.

Uit niets blijkt dat via de Palestijnse missie in Brussel (of een buurland) kan bekomen worden dat het kind op afstand zou kunnen worden ingeschreven in de door Israël gecontroleerde bevolkingsregisters als Palestijns staatsburger.

De verwijzing door het OM naar een geboorteakte van een in België geboren kind, afgeleverd in Ramallah (Westbank) op 19 maart 2023 is terzake onvoldoende, enerzijds omdat het voor 7 oktober 2023 werd afgeleverd en anderzijds bij gebrek aan enige info of dit op afstand werd bekomen en hoe.

Ook het feit dat in Zweden via tussenpersoon een genummerd paspoort voor de zus Maria kon bekomen worden is niet doorslaggevend, bij gebrek aan aanwijzing dat dit nog steeds mogelijk is, mede gelet op de evolutie sedert 7 oktober 2023.

De verwijzing van DVZ naar een tussenpersoon die de formaliteiten kan vervullen, is niet alleen omwille van de vaagheid maar reeds omwille van de tekst van artikel 10 WBN niet dienend. Men mag van de ouders enkel verwachten dat zij via diplomatieke vertegenwoordiging stappen zetten, niet via "tussenpersonen" als www.watan.se of facebook.com/mandoobak.

Waar het OM terecht stelt dat de wisselende attesten van de missie niet blindelings gevolgd mogen worden en voorzichtig benaderd moeten worden, is dit na te volgen, op voorwaarde dat met zekerheid kan vastgesteld worden dat de voorwaarden van artikel 10 § 1 WBN voldaan zijn. Dit kan enkel als afdoende bewijselementen voorliggen, hetgeen niet het geval is.

Uit het voorgaande blijkt dat:
- niet vaststaat dat via de Palestijnse missie het nodige kan worden gedaan;
- de materie van de Palestijnse nationaliteit zowel ongedocumenteerd als bijzonder complex is omwille van de bijzondere aard van enerzijds het conflict en anderzijds de controle door Israël inzake registratie.

Er kan dus kan niet vastgesteld worden boven enige twijfel dat het kind een vreemde nationaliteit bezit.

C. Het door het OM aangevoerde aanzuigeffect/rechtsmisbruik

1.
Het OM vermeldt in het advies dat in geen enkel Europees land de loutere geboorte op het grondgebied als staatloze meteen resulteert in de toekenning van de nationaliteit, waardoor een voorzichtige toepassing nodig is omwille van een mogelijk aanzuigeffect.

Er is inderdaad in een aantal dossiers sprake van een verblijfsstatuut in een ander land (vaak Zweden of Griekenland), waarbij de betrokken ouders evenwel kort voor de geboorte naar België verhuizen om gebruik te kunnen maken van de toepassing van artikel 10 WBN. Dat sprake is van een patroon kan moeilijk ontkend worden.

Ook in deze hadden de ouders reeds een dochter , die in Malmo, Zweden, geboren is op 23 juli 2018 en die een Palestijns paspoort en ID heeft.

De ouders hadden reeds asielaanvragen in andere Europese landen, waarbij de vader in 2017 erkend was in Italië en nadien een aanvraag deed in Zweden. Verder werden de stukken van het Zweedse asielaanvragen voorgelegd waaruit blijkt dat jaren verbleven werd in Zweden en procedures werden gevoerd tot afwijzing van de asielaanvraag van de moeder in 2021 en zij het land diende te verlaten.

Uiteindelijk heeft het gezin op 12 maart 2023 Zweden verlaten en in België asiel aangevraagd. Kort daarna op 24 mei 2023 is Amir in België geboren.

Actueel is het de moeder sedert 20 maart 2024 in België erkend vluchteling en werd de vader op 24 oktober 2024 geregulariseerd.

De keuze om als enige land een bepaling in de zin van artikel 10 WBN in de nationaliteitswetgeving in te schrijven, is een beleidskeuze van de Belgische wetgever.

Een eventueel "aanzuigeffect" zou kunnen samenhangen met de keuze die door wetgevende macht is gemaakt. De rechterlijke macht dient evenwel de wettelijke bepaling toe te passen zoals ze voorligt.

2.
Het blijkt dat de betrokkene ouders mogelijk hun keuze om naar België te komen en de geboorte van hun tweede kind in België te laten plaatsvinden mede bepaald hebben in functie van artikel 10 WBN.

Dit is evenwel geen tijdelijke "Belgiëroute" geweest maar heeft ertoe geleid dat het gezin zijn werkelijke belangen verder in België legde en inmiddels als erkend vluchteling (regularisatie voor de vader) verblijf heeft gevestigd en behouden.

Van fraude is geen sprake, hoogstens van het gebruik van de wettelijke mogelijkheden die het WBN voorziet in tegenstelling tot de ons omringende landen. Het OM kwalificeert dit als rechtsmisbruik dat ertoe zou moeten leiden dat het recht ontzegd wordt aan het kind.

Bij elke rechterlijke beoordeling die de minderjarige aanbelangt, dient in eerste instantie het belang van het kind voorop te staan. Daarbij kan, ondermeer, verwezen worden naar artikel 22 bis§4 GW.

Bovendien dient het Unierecht in deze gerespecteerd te worden in de mate dat het verlies van de Belgische nationaliteit leidt tot verlies van het Unieburgerschap (hoewel de nationaliteitswetgeving nationale bevoegdheid is en alle elementen zich binnen één lidstaat situeren – zie arrest Hvj, C. 135/08, jur 2010, I-1449 Rottman).

De belangen van het kind en de gevolgen van een verlies van Unieburgerschap dienen in rekening gebracht te worden.
(zie arrest HVJ, , 12 maart 2019, ECLI/EU, C.221/17- Tjebbes)

Terzake kan verder verwezen worden het arrest van het Grondwettelijk Hof van 19 januari 2023 (www. const-court.be, 12.2023; NJW 2023, 746) dat tussenkwam in een dossier aanvankelijk in eerste aanleg behandeld voor deze rechtbank en na prejudiciële vraag in graad van beroep.

Door het Grondwettelijk Hof werd ondermeer verwezen naar artikel 22 GW en art. 24 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten en artikel 7 IVRK voorzien dat elk kind recht heeft op nationaliteit.

Er dient steeds een evenredigheidstoets te worden doorgevoerd in functie van het belang van het kind en de gevolgen die het verlies van nationaliteit voor de minderjarige kunnen hebben, waarbij correctie dient plaats te vinden indien deze gevolgen buitensporig zijn.

Als gevolg van dit arrest werd artikel 8 WBN aangepast, net om de belangen van het kind en de buitensporige gevolgen in rekening te brengen bij de beoordeling van het verlies van nationaliteit, ook bij het *frauduleus* bekomen nationaliteit ingevolge vernietigde

schijnerkenning. Fraude van de ouders wordt dus niet noodzakelijk doorgerekend aan het kind, dit is concreet te beoordelen.

Naar analogie dienen deze belangen en de buitensporige gevolgen eens te meer door te wegen wanneer vaststaat dat de ouders geen fraude pleegden, maar gebruik maakten van de mogelijkheden die artikel 10 WBN voor hun ongeboren kind zou bieden, door voor de geboorte naar België te verhuizen.

Het zou buitensporig nadelige gevolgen hebben voor het minderjarig kind om het gebruik van deze bepaling door zijn ouders dermate zwaar te laten doorwegen op basis van "rechtsmisbruik" als daardoor een zeer precaire situatie ontstaat, waarin niet eens zeker is dat de Palestijnse nationaliteit op afstand kan verworven en erkend worden (zie boven).

De vordering is gegrond met dien verstande dat gezegd wordt voor recht dat Amir de Belgische nationaliteit heeft en het aan de bevoegde ambtenaar toekomt de Belgische registers daartoe aan te passen.

IV. Uitspraak

De Rechtbank,

Rechtdoende **OP TEGENSPRAAK**.

Verklaart de vordering van eisers ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt de beslissing van de ambtenaar van burgerlijke stand Antwerpen, district Antwerpen (verweerder) van 22 februari 2023 waarin aan . I, geboren op 24 mei 2023 in Antwerpen, de Belgische nationaliteit ontzegd werd en zegt voor recht dat het kind de Belgische nationaliteit heeft op basis van artikel 10 § 1 WBN.

Veroordeelt verweerder tot de kosten van het geding aan de zijde van eisers begroot en door de rechtbank vereffend op:

- rechtsplegingsvergoeding 1.883,72 euro

Veroordeelt verweerder tot betaling van het rolrecht van 165,00 euro aan de FOD Financiën, na uitnodiging daartoe.

Wijst het anders en meergevorderde af.

Dit vonnis werd uitgesproken op zevenentwintig februari tweeduizend zesentwintig in openbare zitting van de Kamer AF1, die samengesteld was uit:

N. Claes, rechter
C. Vermeir, griffier

C. Vermeir, griffier

N. Claes, rechter